

ГРОЗДАНА.

Имало единъ принцъ на име Роландъ, който ся бѣше залибилъ на еднаъ принцезъ на име Ангелика. Роландъ бѣше твѣрдъ почтенъ чловѣкъ; но при сичко туй Ангелика неможеше да го търпи. Той ходеше на бой, и струваше най-добрыѣ работы на свѣта само и само да ѣ угоди. Когато заробеше нѣкои робю, той казваше: „Азъ вы освобождамъ съ условіе да идете да намѣрите отъ моиѣ странъ Ангелика, и да ѣ кажете, че съмъ вы освободилъ за нейнъ любовь.“ Когато му паднеше да обере отъ непріятелитѣ си нѣкои діаманты и други скъпоцѣнны работы, тойгы пращаше на тази принцезъ; но отъ сичко туй, нищо неможе да ѣ прѣвърне сьрдцето. Роландъ не бѣше хубавъ, и за туй неراحеше да ся ожени за него.

Единъ день като ся разхождаше тя въ еднаъ горъ, видѣ единъ чловѣкъ простренъ наземъ, и раненъ отъ много удари на сабля; испървомъ, тя го помисли за мъртавъ, но като го прѣгльда по-отблизо, видѣ го че още пѣхаше, и че бѣше хубавецъ като Ангелъ. Тя помоли овчарытѣ, които бѣхъ тамъ на близо, да го занесѣтъ въ колибѣтъ си; и като го отнесохъ тамъ, Ангелика ся погрыка за него, но туй не бѣше отъ милость, ами защото обькна този момъкъ. Когато ся той исцѣри, тя побѣгна съ него; а Роландъ ся толко наскърби отъ туй, щото полудѣ. Една славна вѣлшебница му ся смили и отиде, та найдѣ едного отъ братовчедата си на име Астолфъ, комуто даде единъ крылатъ конь, и му рѣче: „Обяздете този конь, който ще вы занесе въ царството на мѣсеца, и тамъ ще найдете ума на Роланда, когото ще донесете.“ Астолфъ обьзди крылатыя конь, който го отне-